

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **Obec Barchov**, IČ 00273317
sídlem Barchov 68, 530 02 Pardubice
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Janem Vychem
sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Magistrát města Pardubice**, IČ 00274046
sídlem Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice

za účasti: **GABEX s.r.o.**, IČ 60915803
sídlem Barchov 21, 530 02 Barchov
zastoupená advokátkou Mgr. Markétou Kořínkovou
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubice ze dne 27. 5. 2021, č. j. MmP 55975/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Pardubice ze dne 27. 5. 2021, č. j. MmP 55975/2021, se pro nezákonnost **ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Ing. Jana Vycha, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně (v textu i jako „žalobce“) se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku uvedeného rozhodnutí, kterým byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby podle § 122 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“), žadateli GABEX s.r.o., Barchov 21, tedy osobě zúčastněné na řízení, a to vodovodní a kanalizační přípojky a zasakování veřejných ploch v rámci stavby „Barchov – Zelené návrší II-ZTV a komunikace pro novostavby 9RD“ (dále jen „stavba“).
2. Žalobkyně odůvodnila žalobu následujícím způsobem:
3. Žalobkyně spatřovala nezákonnost žalovaného rozhodnutí v tom, že k vydání kolaudačního souhlasu nebyla splněna podmínka stanovená v § 8 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, v platném znění (dále jen „ZVK“ nebo „zákon č. 274/2001 Sb.“), vztahující se k části kolaudované stavby, a to ke kanalizaci, tedy že nebyla k vydání kolaudačního souhlasu splněna podmínka spočívající v uzavření písemné dohody mezi vlastníky provozně souvisejících celků. Žalovaný sice v odůvodnění kolaudačního souhlasu, který je pro účely soudního přezkumu považován podle konstantní soudní judikatury za rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), uvedl, že tato podmínka byla splněna, protože mezi vlastníky provozně souvisejících kanalizací (obec Barchov a společnost GABEX s.r.o.) byla dohoda uzavřena dne 1. 1. 2019 ve znění tří dodatků, když poslední dodatek č. 3 byl uzavřen dne 6. 12. 2020, avšak tato dohoda na kolaudovanou část stavby, tj. na kanalizaci, konkrétně na druhou etapu kanalizace Zelené návrší II., se nevztahuje, když se vztahuje na část kanalizace jiné stavby, tj. Barchov – Zelené návrší I, a že tedy žalovaný nepřipustně rozšířil předmět této dohody i na kolaudovanou stavbu, kterou však není část kanalizace Barchov – Zelené návrší I, ale Barchov – Zelené návrší II. Tím žalovaný podle názoru žalobkyně nepřipustně zasáhl do soukromoprávní smluvní volnosti jak na straně žalobkyně, tak na straně společnosti GABEX s tím, že žalovaný není „nadán pravomocí rozhodovat o obsahu takové smlouvy“, že k tomu jsou povoláni „účastníci takové smlouvy a následně případně civilní soud“. Navíc takto žalovaný postupoval v situaci, kdy mu byl nesouhlas s napojením nové větve kanalizace Zelené návrší II. ze strany žalobkyně jasně deklarován. Dále žalobkyně namítla, že žalovaný chyboval a nesprávně zjistil množství odpadních vod, které mají být v souladu s dohodou mezi vlastníky provozně souvisejících celků ve znění dodatku č. 3 zmíněné dohody předávány z kanalizace Zelené návrší II. do kanalizace žalobkyně, k tomu uvedl v žalobě podrobnou argumentaci (bod 4.5 a 4.6), přičemž žalovaný v rozhodnutí otázky opomněl skutečnost, že dle dodatku č. 3 zmíněné dohody má být množství předávaných odpadních vod zjišťováno nikoliv dle fakturovaného množství odebrané pitné vody, ale dle přílohy č. 12 k vyhlášce č. 428/2001 Sb., přičemž touto vyhláškou je v bodu 1 určeno, že v případě rodinných domů, s jejichž výstavbou se v lokalitě Zelené návrší II. počítá, činí směrné číslo roční spotřeby

vody 36 m³ na jednu osobu bytu v rodinném domu. V souladu s dodatkem č. 3 byl žalobkyni ze strany společnosti GABEX předložen přehled napojených ekvivalentních obyvatel v lokalitě Zelené návrší I., který činil za rok 2020 počet 49 ekvivalentních obyvatel, což odpovídá ve smyslu přílohy č. 12 k vyhlášce č. 428/2001 Sb. objemu vody 1764 m³, přičemž za předpokladu smluvně přislíbeného navýšení převzaté vody odpadní ve smyslu dodatku č. 3 zmíněné dohody na 2160 m³ zbývá volná kapacita pro dalších 11 ekvivalentních obyvatel. Taková volná kapacita však zjevně je nedostatečná pro plánovaných 5 – 8 rodinných domů, se kterým žalované rozhodnutí počítá, když podle příslušné metodiky dům s plochou do 40 m² odpovídá minimálně 2 osobám a dům nad 40 m² odpovídá minimálně 4 osobám. Žalobkyně tím zpochybnila část odůvodnění žalovaného rozhodnutí, ve kterém žalovaný dospěl k závěru, že při smluvním navýšení množství odpadních vod bude vytvořena rezerva cca 250 m³. Žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
5. Osoba zúčastněná na řízení zejména poukázala na obsah zmíněné dohody, podle jejího názoru tato dohoda se vztahuje i na kolaudovanou část stavby, tedy i na zmíněnou kanalizaci, podle jejího názoru *„jednání o převzetí kanalizace zažehl i stávající soudní spor, který má podle přesvědčení zúčastněné osoby příčinu v osobních neshodách mezi starostkou obce a jednatelem zúčastněné osoby a jeho cílem je pouze zúčastněné osobě uškodit“*. Dále poukázala na znalecký posudek, vypracovaný společností PROVOD – Inženýrská společnost, s. r. o., ze dne 24. 9. 2020, z něhož vyplývá, že kanalizace je zcela provozuschopná a netěsnosti kanalizace nebyly znaleckými posudky zjištěny a že tedy dílčí vady kanalizace nebrání její provozuschopnosti a že tedy je zmíněné napojení druhé větve kanalizace v rámci stavby Barchov – Zelené návrší II. bezproblémové a tvrzení žalobkyně o zvýšeném přítoku balastních vod do kanalizace žalobkyně je pouhou spekulací žalobkyně. Námitku neexistence dohody navíc žalobkyně uplatnila formou e-mailu starostky obce, který nebyl elektronicky podepsán, osoba zúčastněná na řízení dále poukázala na § 8 odst. 4 ZVK, podle něhož je vlastník kanalizace povinen umožnit napojení kanalizace jiného vlastníka, pokud to umožňují kapacitní a technické možnosti, žalobkyně uzavřela dodatek č. 3 ke zmíněné dohodě a potvrdila tím, že vlastněná kanalizace zakončená čističkou odpadních vod má kapacitní a technické možnosti k odvádění odpadních vod i z kanalizace větve II., maximální objem odváděných odpadních vod pro veškeré přípojky byl nadto uveden v projektové dokumentaci, žalobkyně k uvedenému objemu nic nenamítla. Pokud by žalobkyně odmítla v rozporu s § 8 odst. 4 ZVK napojení umožnit, dopustila by se správního deliktu podle § 33 odst. 2 písm. e) nebo f) zákona o vodovodech a kanalizacích. Osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud žalobu zamítl.
6. Krajský soud přezkoumal v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.r.s.“), žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
7. Mezi účastníky nejsou sporné a ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti:
8. Osoba zúčastněná na řízení je investorem ve výstavbě rodinných domů, přičemž ta je předmětem dvou etap výstavby v obci Barchov, jedná se o stavby: 1. Barchov – Zelené

návrší I., 2. Zelené návrší II., přičemž tyto dvě výše uvedené stavby byly též samostatně povolovány a kolaudovány. Součástí obou staveb byla i výstavba kanalizací, které se napojují do stávající kanalizace vlastněné žalobkyní. Protože podle platné právní úpravy (§ 8 odst. 3 ZVK) je podmínkou kolaudačního rozhodnutí, která se týká provozování kanalizace, dohoda mezi vlastníky souvisejících kanalizací o napojení kanalizací, jenž má obsahovat vzájemná práva a povinnosti mezi vlastníkem stávající kanalizace a vlastníkem nové připojované kanalizace, bylo nutné z tohoto důvodu v rámci kolaudace obou staveb tuto dohodu předložit stavebnímu úřadu. Ke kolaudaci výše uvedené první stavby rodinných domů (Zelené návrší I.) byla tato dohoda předložena, když se jedná o dohodu o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících kanalizací, uzavřená již podle výše citovaného § 8 odst. 3 ZVK mezi obcí Barchov a společností GABEX s.r.o. Tato dohoda byla uzavřena dne 1. 1. 2019 a měla tři dodatky, přičemž posledním dodatkem této dohody byl dodatek č. 3 ze dne 6. 12. 2020 (dále v textu jen „dohoda ze dne 1. 1. 2019“). Touto dohodou byla řešena úprava vzájemných práv a povinností mezi žalobkyní jako vlastníkem dosavadní kanalizace v obci Barchov a již výše zmíněnou společností GABBEX s.r.o., tedy zúčastněnou osobou, která podle této dohody je vlastníkem a provozovatelem „kanalizace pro veřejnou potřebu v obci Barchov“, tedy té, která se v rámci nové výstavby RD Barchov napojuje na stávající kanalizaci ve vlastnictví žalobkyně. Mezi účastníky není sporu o tom, že tato dohoda se nepochybně vztahuje ke kolaudaci první stavby (Zelené návrší I.).

9. Stěžejní otázkou a předmětem sporu mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení je to, zda zmíněná dohoda ze dne 1. 1. 2019 včetně tří dodatků (poslední dodatek č. III. byl uzavřen dne 6. 12. 2020) se vztahuje též na kolaudaci druhé stavby, tedy Zelené návrší II. Žalobkyně tvrdí, že nikoliv, osoba zúčastněná nařízení a žalovaný tvrdí opak.
10. Podstatné v dané věci je tedy to, zda v případě vydání kolaudačního souhlasu, tedy kolaudačního souhlasu ze dne 27. 5. 2021, kterým bylo povoleno trvalé užívání stavby volných děl, mimo jiné i předmětné kanalizace a přípojky v rámci stavby Zelené návrší II. (dle kolaudačního souhlasu se konkrétně jedná o stavbu „Barchov – Zelené návrší II. – ZTV, komunikace pro novostavby 9RD“) byla splněna podmínka pro vydání tohoto kolaudačního rozhodnutí stanovená v § 8 odst. 3 ZLK, tedy zda zmíněná dohoda ze dne 1. 1. 2019 včetně tří dodatků se vztahuje i na úpravu vzájemných práv a povinností žalobkyně a společnosti GABEX s.r.o. jako vlastníka napojované kanalizace ze stavby Zelené návrší II., tedy zda se vztahuje i na tuto nově kolaudovanou stavbu kanalizace, přestože tato dohoda byla uzavřena v rámci realizace a kolaudace první stavby a nepochybně tím byla splněna zmíněná podmínka vydání kolaudačního souhlasu, která se týkala první stavby (Zelené návrší I.), respektive kolaudace kanalizace, která byla součástí této stavby. Žalovaný ve zmíněném kolaudačním souhlasu ze dne 1. 1. 2019 uvedl následující zdůvodnění:

„Byla předložena Dohoda o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících kanalizací ze dne 1.1.2019 ve znění dodatků č. 1-3, přičemž poslední dodatek č. 3 byl uzavřen 6.12.2020. Zde bylo navýšeno množství odváděných splaškových vod na 2. 160 m³, což zohledňuje obydlení 5-8 RD v lokalitě Zelené návrší II. Investorem byl současně doložen výpočet, který vychází z údajů společnosti Vodovody a kanalizace Pardubice a.s. – výše vyfakturovaného objemu vodného od poloviny roku 2018 do konce roku 2020. Z tohoto výpočtu vyplývá, že i při smluvně navýšeném množství odpadních vod bude vytvořena rezerva cca 250

m3. Nová aktualizace Dohody bude provedena opět na konci roku 2021, a to dle skutečného stavu – počtu nově obydlených RD a dle skutečného objemu odebrané vody (údaje dodá VaK Pardubice, a.s.). Výše uvedená dohoda se vztahuje na část kanalizace Barchov Zelené návrší I., která je provozně související kanalizací obce Barchov. Kanalizace části Zelené návrší II., je pouze rozšířením kanalizace Zelené návrší I., není napojena přímo do kanalizace obce. Dohoda se tedy vztahuje na obě části, Zelené návrší I. i Zelené návrší II. Na základě jednotlivých dodatků jsou mezi stranami sjednávány ceny a maximální množství odváděných odpadních vod vždy na konkrétní kalendářní rok.“

11. Žalovaný a osoba zúčastněná na řízení se tedy domnívají, že zmíněná dohoda ze dne 1. 1. 2019 se vztahuje i na kolaudaci kanalizace, vybudované v rámci druhé stavby, tedy Zelené návrší II., a plně postačovala k vydání žalovaného kolaudačního souhlasu, a to z důvodu, že stávající, již zkolaudovaná kanalizace, která je součástí první stavby, tedy Zelené návrší I., se v rámci druhé výstavby na vybudování kanalizace v rámci stavby Zelené návrší II. pouze rozšířila, a že tedy zmíněná dohoda se vztahuje na obě části, tedy na kanalizaci stavby Zelené návrší I. a i na kanalizaci Zelené návrší II.
12. Podle ust. § 8 odst. 3 ZVK vlastníci vodovodu nebo kanalizace provozně souvisejících, popřípadě jejich částí provozně souvisejících, upraví svá vzájemná práva a povinnosti písemnou dohodou tak, aby bylo zajištěno kvalitní a plynulé provozování vodovodů nebo kanalizace. Tato dohoda je podmínkou kolaudačního rozhodnutí podle stavebního zákona.
13. Podle § 8 odst. 15 ZVK písemná dohoda vlastníků provozně souvisejících vodovodů a provozně souvisejících kanalizací musí alespoň obsahovat mimo jiné b) u písemné dohody vlastníků provozně souvisejících kanalizací strany dohody, předmět dohody včetně uvedené vlastnictví kanalizací, stanovení podmínek odvádění odpadních vod (čištění odpadních vod, limity znečištění, množství a způsob jejich měření, kontrola podmínek, zajištění funkčnosti, postup odstranění závad, vzájemná informovanost o významných situacích, řešení sporů), specifikace nákladů a jejich kontroly, způsob plateb, smluvní sankce, možnost změn a doba platnosti této dohody.
14. Podle ust. § 555 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se právní jednání posuzuje podle svého obsahu a podle § 556 občanského zákoníku co je vyjádření slovy nebo jinak, vyloží se podle úmyslu jednajícího, byl-li takový úmysl druhé straně znám, anebo o něm musela vědět. Nelze-li zjistit úmysly jednajícího, přisuzuje se projevu vůle význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen.
15. V případě zmíněné dohody podle § 8 odst. 3 ZVK se nepochybně jedná o smlouvu uzavíranou mezi vlastníky vodovodů či kanalizací provozně souvisejících, přičemž tato smlouva je uzavírána v písemné formě. Je třeba uvést, že ustanovení § 8 odst. 3, § 15 ZVK ukládá vlastníkům vodovodů nebo kanalizací provozně souvisejících, popřípadě jejich částí provozně souvisejících, upravit vzájemná práva a povinnosti písemnou dohodou tak, aby bylo zajištěno kvalitní a plynulé provozování vodovodů nebo kanalizace. Současně stanoví její minimální obsah (předmět dohody včetně uvedení vlastnictví kanalizací či stanovení podmínek odvádění odpadních vod, čištění odpadních vod, hodnoty znečištění, množství a způsob jejich měření, kontrolu podmínek, zajištění funkčnosti, postup při odstranění závad, vzájemnou informovanost o významných situacích, způsob řešení sporů, specifikaci nákladů a jejich kontrolu, způsob plateb, smluvní sankce, možnost změn a dobu platnosti

této dohody). Uzavření této dohody lze vynutit i soudní cestou, přičemž „*dojde-li k porušení povinnosti zavřít smlouvu*“ (slovy zákona „dohodu“) *podle § 8 odst. 3 zák. o vodovech a kanalizacích, vzniká oprávněné straně právo domáhat se soudního rozhodnutí o určení obsahu takové smlouvy*“ (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 4. 2020, sp. zn. 33 Cdo 1109/2018). Pokud by však tato dohoda v rámci řízení, jehož předmětem je kolaudace stavby, respektive zmíněné stavby kanalizace, předložena nebyla, nebo by sice předložena byla, ale nevztahovala by se na kolaudovanou stavbu, tak by nepochybně nebyla splněna podmínka pro vydání kolaudačního souhlasu, a pokud by ten byl vydán, tak by jej musel soud v soudním řízení v případě žaloby zrušit pro nezákonnost. Zároveň je třeba uvést, že v případě této dohody se jedná o soukromoprávní vztah, do kterého nemůže správní orgán při vydávání kolaudačního souhlasu jakkoliv zasahovat a nahrazovat vůli stran této dohody (tedy „smlouvy“). Podstatné tedy bylo, zda byl v dané věci správný názor žalovaného a potažmo osoby zúčastněné na řízení, tedy že zmíněná dohoda ze dne 1. 1. 2019 včetně jejich dodatků se vztahuje i na stavbu kanalizace realizované v rámci druhé výstavby, tedy Zelené návrší II.

16. Odpověď na tuto otázku musí dát obsah této smlouvy a vyhodnocení v ní obsažené vůle jejich účastníků (§ 555 odst. 1 nového občanského zákoníku). Podle článku III. zmíněné dohody je předmětem dohody úprava vzájemných práv a povinností účastníků dohody v souvislosti se zajištěním plynulého a bezpečného provozu celé infrastruktury kanalizace v katastrálním území obce Barchov, přičemž podle V. této dohody obec Barchov, tedy žalobkyně, se zavazuje k plynulému a bezpečnému odvádění a čištění odpadních vod z kanalizace vlastníka druhé soustavy, tedy společnosti GABEX s.r.o. jako osoby zúčastněné na řízení. Součástí této smlouvy jsou i přílohy, mimo jiné tedy i příloha č. 1, označená jako „*Situace kanalizace s vyznačeným předávacím místa odpadních vod*“. Je nepochybné, že tato dohoda byla uzavřena ještě v době, kdy ani neexistoval schválený záměr části druhé stavby, tedy kanalizace včetně jejich přípojek v rámci stavby Zelené návrší II., když jak vyplývá z rozhodnutí o schválení záměrů stavby ze dne 16. 5. 2019, tak tento záměr byl schválen až dne 16. 5. 2019, tedy více než pět měsíců po uzavření zmíněné dohody, a logicky tak ani v té době tato kanalizace neexistovala. V projednávané věci tedy byla stavba kanalizace v rámci výstavby rodinných domů – Zelené návrší II. realizována až po uzavření zmíněné smlouvy ze dne 1. 1. 2019 a z jejího obsahu nevyplývá, že by se měla vztahovat k majetku, tedy kanalizaci, který v době jejího uzavření neexistoval, a ještě ani vůbec nebyl schválen záměr stavby rodinných domů – Zelené návrší II., jejíž součástí byla výstavba její kanalizace. Tento závěr potvrzuje již zmíněná příloha zmíněné smlouvy, která obsahuje situaci stávající kanalizace s vyznačením předávacího místa odpadních vod, přičemž v ní situace kanalizace, která měla být teprve v budoucnu vybudována v rámci druhé stavby, tedy Zelené návrší II., uvedena vůbec nebyla. Z obsahu této smlouvy tak vůbec nevyplývá, že by se smluvní strany dohodly i na tom, že by se tato smlouva vztahovala i na kanalizaci vybudované v rámci již zmíněné druhé stavby, a pokud stavební úřad vycházel z názoru, že „*kanalizace části Zelené návrší II. je pouze rozšířením kanalizace Zelené návrší I., a že tedy tato dohoda se vztahuje „na obě části Zelené návrší I. a Zelené návrší II.“*“, tak nepřipustně zasáhl do obsahu této smlouvy a nesprávně vyložil vůli smluvních stran této dohody (smlouvy).
17. Krajský soud se proto ztotožnil s názorem žalobkyně, že v dané věci nebyla splněna výše zmíněná zákonná podmínka pro vydání kolaudačního souhlasu žalobou napadeného

rozhodnutí stanovené v § 8 odst. 3 ZVK a byl dán důvod pro zrušení kolaudačního souhlasu pro jeho nezákonnost (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). I kdyby však tento závěr nebyl správný, což krajský soud samozřejmě tímto nepřipouští, tak pro zrušení žalovaného rozhodnutí by obstál druhý žalobní bod, obsažený v žalobě, který byl celý obsažen v části IV. bod 4.5 žaloby. Námitka obsažená v tomto uvedeném žalobním bodu se týká naplnění vlastního smyslu požadavku na předložení zmíněné dohody podle § 8 odst. 3 ZVK, tedy podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu, kterým je zajištění řádného odvodu odpadních vod. Je nepochybné, že pro zajištění naplnění tohoto smyslu je třeba, aby tato dohoda zajišťovala to, že odpadní vody budou odváděny tak, aby provoz kanalizace byl plynulý a bezpečný (§ 8 odst. 1 ZVK), a proto podstatným údajem této smlouvy je i údaj o množství odpadních vod, které mají být předávány z nově vybudované kanalizace do stávající navazující kanalizace a následně odváděny do čistírny odpadních vod. I když by krajský soud odhlédl od výše již přijatého závěru o tom, že zmíněná podmínka v podobě uzavřené dohody (smlouvy) ke druhé stavbě splněna nebyla, byl by dán další důvod nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, neboť žalovaný v kolaudačním souhlasu nevycházel z obsahu této smlouvy v části způsobu zjišťování množství odpadních vod, protože podle dodatku č. 3 ze dne 6. 12. 2020, článku III., byl způsob zjišťování předávaných odpadních vod do kanalizace ve vlastnictví žalobkyně zjišťován podle platné přílohy č. 12 k vyhlášce č. 428/2001 Sb. v platném znění, avšak žalovaný v kolaudačním souhlasu vycházel ze zcela jiného způsobu určení množství předávaných odpadních vod, a to dle vyfakturovaného množství odebrané pitné vody. Úvaha žalovaného týkající se splnění této podmínky tedy nevychází z obsahu zmíněné smlouvy, a to ani kdyby se vztahovala i na kanalizaci vybudovanou v rámci druhé výstavby (Zelené návrší II.), a je v podstatě nepřezkoumatelná, protože pro určení způsobu zjištění odpadních vod je třeba vycházet z uvedené dohody, když kolaudační souhlas obsah této dohody nemůže nahrazovat, stejně jako samotná dohoda uzavíraná podle § 8 odst. 3 ZVK nemůže nahrazovat vydání kolaudačního souhlasu. Proto i tato námitka byla důvodná a zakládala další, samostatný důvod pro zrušení žalovaného rozhodnutí pro nezákonnost (§78 odst. 1 s.ř.s.). Z uvedených důvodů musel krajský soud žalované rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a § 78 odst. 4 s.ř.s.)

18. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšná žalobkyně měla právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému, tato náhradu zahrnuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, dále odměnu a paušální náhradu za dva úkony právní služby, tj. 2 x 3.100 a 2 x 300 Kč (příprava a převzetí věci, podání žaloby), zástupce žalobkyně je plátcem DPH, odměna za zastupování se zvyšuje o daň ve výši 21%, tedy se zaplaceným soudním poplatkem činí výsledná výše náhrady nákladů řízení 11.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 30. listopadu 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu